

Da bodo muze zadovoljne

V naši občini je lepo število kulturnih ustanov, ki imajo vsenarodni pomen: Slovensko narodno gledališče, Narodni muzej, Narodna galerija, Moderna galerija, Slovenski etnografski muzej, Prirodoslovni muzej, Slovenski šolski muzej, Slovenski gledališki muzej, Mestno gledališče ljubljansko, Mestna galerija, Mestni muzej, Narodna in univerzitetna knjižnica, Slovanska knjižnica, Mestna ljudska knjižnica, Delavska knjižnica, Slovenska filharmonija, Viba film, RTV Ljubljana, založbe. Tu je še vrsta amaterskih kulturnih društev. Za pokrivanje programov kulturnih dejavnosti združujejo delovni ljudje in občani v Ljubljani letos 118.737.000 dinarjev.

Gledališko dejavnost, knjižničarstvo, glasbeno in plesno dejavnost, spomeniško dejavnost, spomeniško varstvo, amatersko kulturo je treba vključevati v kulturno vzgojo, med porabnike kulturnih dobrin pa zajeti čim širši krog ljudi.

Tako je med konkretnimi nalogami za prihodnje srednje-ročno obdobje tudi naloga razširiti krog porabnikov kulturnih dobrin, zagotoviti finančna sredstva za pokrivanje verificiranih programov kulturnih dejavnosti, ki so vključene v srednjeročni program mestne kulturne skupnosti ter v investicijske naložbe: sanacija Opere SNG v tem in prihodnjem letu, dokončati izgradnjo dvoran na Trgu revolucije, usposobiti in adaptirati prostore v Mestnem domu za potrebe Lutkovnega gledališča, Likovni center.

O tem, da delajo profesionalne kulturne ustanove »z vso paro« vemo, nikakor pa ne gre spregledati pridnosti ustvarjalcev amaterske kulturne dejavnosti. Amaterske skupine v naši občini je lani samo v Centru poslušalo 60 tisoč poslušalcev. Še več pa so te skupine nastopale zunaj občinskih meja.

Za letošni predvideva kulturna skupnost, da bo do izbruto osebnih dohodkov zbrali 1,28 odstotka v občini, tj. 18.315.000 dinarjev dohodka, kar pa seveda ne bo zadoščalo za potrebe kulturnih dejavnosti v občini. S funkcionalnim dopolnjevanjem med ljubljanskimi občinami urejeno financiranje v tem letu bo še zadoščalo za izpolnitev potreb (v najnujnejši meri).

Dve nalogi, ki čakata, da bosta rešeni, sta funkcionalno združevanje sredstev v vsej Sloveniji za dejavnosti, ki so republiškega pomena in investicije v kulturi, ki jim vir, ki priteka iz osebnih dohodkov, ne zadošča, pa tudi povsem ustrezen ni.

NOV KULTURNI ČASOPIS

Občinske in mestna kulturna skupnost naj bi bile ustanoviteljice novega kulturnega časopisa, ki bi zagotovil hiter, celovit in demokratičen pretok informacij v okviru ljubljanske kulturne skupnosti. Časopis bo sredstvo politike kulturnih skupnosti v Ljubljani, ki bo sooblikoval ustvarjalno in kritično s pomočjo čim širšega kroga pisateljev delovnih ljudi, kulturnih in drugih javnih delavcev. Časopis bi lahko izhajal kot priloga ljubljanskega Dnevnika.

Mestna skupnost bo izdajala ciklostiran bilten Sporočila za tekoče medsebojno obveščanje o stališčih, predlogih in sklepih med delegacijami za samoupravne interesne skupnosti, občinskimi in mestno kulturno skupnostjo ter drugimi družbenopolitičnimi dejavniki.

Kulturne skupnosti si bodo prizadevale, da bi odslej vsako glasilo občinske konference SZDL imelo tudi kulturno rubriko, ki bi delovne ljudi kar najbolj celovito seznanjala o

dogajanju v kulturi in umetnosti.

Glasila delovnih organizacij doslej niso posvečala kulturi in kulturnemu življenju delovnih ljudi pozornosti, ki bi jo morala.

Informacijski sistem kulturnih skupnosti v Ljubljani bo permanentno informiral o kulturnih programih slehernega nosilca kulturnega delovanja. Takšna informacija ne bo vsebovala le časa prireditve, ampak bo sporočala tudi vsebino prireditve.

V okviru ljubljanske kulturne skupnosti je pripravljen sodoben načrt informiranja o kulturnih prireditvah v mestu: enotni plakati, sestavljenke, obešanke, samostojni panoji, vitrine in drugo.

Svet za informiranje bo ustanovljen kot organ skupščine kulturne skupnosti, v strokovni službi pa je že sistematizirano mesto samostojnega svetovalca za informiranje. V okviru sveta bo delovala tudi služba za obveščanje. Novinarji bi pripravljali sestavke o kulturnem življenju in problemih, ki bi jih objavljala občinska glasila in glasila delovnih skupnosti.

Po dogovoru bo ljubljanski Dnevnik vsak mesec v prilogi objavljati vsa gradiva za skupščine mestnih samoupravnih skupnosti, torej tudi za kulturno.

POVABILO K SODELOVANJU

Izvršni odbori ljubljanskih občinskih kulturnih skupnosti in mestne kulturne skupnosti vabijo kulturne zavode, društva, umetniške skupine, kulturno-prosvetne organizacije, krajevne skupnosti, organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, njihove samoupravne organe, delegacije in posameznike, da sporočijo predloge za program kulturnih dejavnosti v letu 1976.

Izvršni odbori še posebej pozivajo organizacije združenega dela, da sporoče predloge za kulturno dejavnost v okviru delovne organizacije in jih opremijo z idejno zasnovo in finančnim načrtom, posredujejo pa naj tudi predloge za programe kulturnih dejavnosti za prihodnje leto v občini in v mestu; krajevne skupnosti, da sporoče predloge kulturne dejavnosti na svojem območju, opremljene z idejno zasnovo in finančnim načrtom, predlagajo pa naj tudi programe kulturnih dejavnosti v občini in mestu za prihodnje leto. Ljubiteljska društva in kulturno umetniške skupine naj sporočijo svoje predloge dejavnosti v letu 1976, opremljene z naslednjimi utemeljitvami: 1.) idejno-estetsko zasnovo in usmeritev predlaganega programa s prikazom

družbenega pomena dejavnosti, 2.) število sodelavcev pri izvedbi programa (redno ali honorarno angažirane), 3.) napoved lastnega dohodka za leto 1976, 4.) finančni načrt za izvedbo predloženega programa. Občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij naj sporoče programe osnovnih dejavnosti in posebnih akcij, kar naj utemeljijo z idejnimi izhodišči osnovne dejavnosti in organizacije posameznih akcij z natančnim opisom načrtovane dejavnosti, število rednih in honorarnih sodelavcev pri realizaciji programa ter finančni načrt za izvedbo predloženega programa posebej za osnovno dejavnost organizacije in posebej za vsako od predloženih akcij.

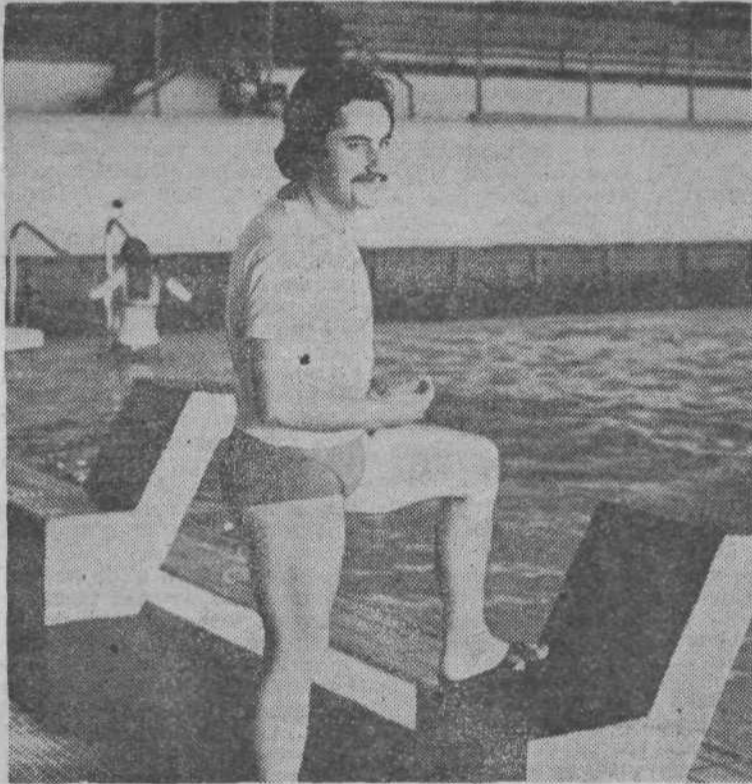
Izvršni odbor ljubljanske kulturne skupnosti posebej poziva zavode s področja kulturnih dejavnosti, da sporoče predloge programov za leto 1976 oziroma njihove predloge za sezono 1975/76 in okvirne predloge programov za sezono 1976/77, ki naj jih utemeljijo z idejnimi in estetskimi zasnovami ter usmeritvijo predlaganega programa in njegovo konkretno uresničevanje ter finančnim načrtom za izvedbo predloženega programa z vsa zahtevano specifikacijo. Stalne kulturne akcije naj sporoče predloge programov za leto 1976 oziroma

predloge programov za sezono 1975/76 in okvirne predloge programa in njegovo konkretno uresničevanje, število rednih in honorarnih sodelavcev pri izvedbi programa, napoved lastnega dohodka za leto 1976 in prikaz virov, ter finančni načrt za izvedbo predloženega programa. Mestna zveza kulturno-prosvetnih organizacij naj sporoči program osnovne dejavnosti in posebnih akcij in ga utemelji z idejnimi izhodiščem predloga za program osnovne dejavnosti organizacije in za program posameznih akcij, številom rednih in honorarno angažiranih delavcev pri realizaciji programa in finančnim načrtom posebej za predlog osnovne dejavnosti in posebej za vsako predlagano akcijo. Kulturni zavodi, stalne kulturne akcije, umetniške skupine, društva, kulturno-prosvetne organizacije, krajevne skupnosti, organizacije in posamezniki naj sporočijo predloge programov in finančnih potreb za vse vrste kulturnih akcij, za katere menijo, da spadajo v program kulturnih dejavnosti ljubljanske kulturne skupnosti, ne pa v programe občinskih kulturnih skupnosti. V vseh predlogih za kulturne akcije je treba sporočiti tudi akcije, ki naj bi jih sofinancirala kulturna skupnost Slovenije. Celovito oblikovane predloge je treba poslati na naslov ljubljanske kulturne skupnosti na Cigaletovi 5/II, najkasneje do srede avgusta.

JERMIR

POGOSTO SE SREČAM

Kdor je v vodi doma, za mojstra se poda!

Delovna uniforma našega tokratnega sogovornika Jureta Podgorška je kaj nenavadna: kopalke, majica in sandale, nekakšne »japonke«. In če zdaj menite, da imate pred seboj humoristični prispevek, ste v zmoti. Res je namreč, da je ta uniforma resna in tisti, ki jo nosi, opravlja odgovorno nalogo. Kot vsaka uradna uniforma ima tudi nosilec pravkar opisane avtoriteto, ki jo lahko dokazuje uniformirana oseba. Jure je namreč že marsikoga poslal domov, ker se ni držal predpisanih pravil.

KDOR V VODO SKAČE, NAJ OBLEČE HLAČE

Da ne bi bilo morebitnih očitkov, da slepomišimo, beseda je o kopalniškem mojstru. Obi-

nikoli se ne ve... Nekaj odrinjen je resda bilo, pridobili so si jih takšni, ki mečkajo ob robu bazena, dokler jim ne spodrsne. Da bi se kaj hudega zgodilo, si pa seveda niti najmanj ne želim. Sicer je v tem času neki vojak malce klavrnogo mahal z rokami, pa ga malce sumim, da je zaigral utapljanje. Nisem čisto prepričan, da se je zares utapljal. Grozno pa bi bilo, če bi se kdo resnično utapljal. Res je, da sem tukaj tudi zato, da bi kaj takega preprečil in bi tudi storil vse, da bi preprečil, toda utapljanje si res ne želim.

Mimogrede je omenil, da se je nekdo utopil v Vevčah. Vendar ne ve, kako se je to zgodilo. Upa le lahko, da se v tivolskem bazenu nikoli ne bo zgodilo kaj tako tragičnega. Vraževeren pa naš Jure ni. Ko je to pripovedoval, sploh ni potrkal, kar je malce presenetljivo, saj se je ta navada na Slovenskem zadnje čase prav grdo razpasla. Človek ne bi pričakoval, da mnogi tudi v urbanem, tehniziranem svetu obdržijo in gojijo zaupanje v vraž!

»Vsak dan moram delati red. Kopalci ne upoštevajo, da ne smejo skakati v vodo. Ker me niso ubogali, sem nekatere moral poslati domov.«

Tu je torej potrdilo, da ima tudi v uvodu opisana uniforma veljavo, kakršnja ji gre. V tivolskem kopalnišču očitno velja: kdor v vodo skače, mora obleči hlače! Hlače pa zato, ker dekleta niso med neugnanimi kršilci prepovedi (Skotov v kiltih pa tudi še ni bilo v Tivoliju.)

Dvajset minut pred odmorom dovolijo skakati.

Mojster mora paziti tudi na čistočo. Pa da se ne prerivajo med kopanjem. Plavalne kape niso obvezne.

»Preden pridejo do bazena, grede obiskovalci čez tri bazenčke, da se razkušijo noge, pa tudi tuširanje je obvezno, pre-

den grede v vodo. V bazenski prostor lahko pride obiskovalec samo v kopalnih in z brisačo. Poleg velikega kopalnišča je še manjše za neplavalce in bazenček za otroke. Plavalnih učiteljev še ni.«

TUDI UMETNEGA SONCA NI

Pogovor je potekal na deževan dan, tak, kakršna je bila večina junijskih dni in to nam je porodilo vprašanje:

»Ali imate morda tudi umetno sončenje? Verjetno bi se gostje letošnje poletje, ko z naravnim soncem skromno kaže, zadovoljili tudi z umetnim soncem?«

»Ne, tega pa nimamo. Pač pa predvajamo glasbo, kar seveda ne vpliva na barvo kože na vzdrušje pa.«

Kakšne vrline in spretnosti so potrebne za kopalniškega mojstra?

»Osnovni pogoj je seveda, da si dober plavalec. Sam treniram vaterpolo, pa tudi vaterpolski sodnik sem. Všeč mi je, da lahko pridem sem malo prej preden odpremo vrata in plavam. Včasih zaplavam tudi med odmori. Ko so tu kopalci si plavanje ne morem privoščiti, dovolj je drugega dela. Le včasih grem na dno po ključce, ki jih je kdo izgubil med plavanjem.«

Obiskovalci si lahko privoščijo tudi razgibanje v telovadnici (le mokri ne smejo vanjo). Na štirih mizah lahko igrajo tudi namizni tenis.

»Ste morali opravljati kašne izpite za sprejem?«

»Opravil sem izpit iz prve pomoči, ki pa je bil precej zahtevnejši od tistega, ki ga opravljajo bodoči vozniki. Izpit reševanja iz vode bom opravil na Visoki šoli za telesno kulturo.«

»Vam kdo pomaga pri delu?«

»Honorarno mi pomagajo člani iz društva za raziskovanje morja.«

»Kdo so obiskovalci?«

»Največ je seveda ljubljancov. Včasih pridejo tudi šolski razredi, ki so na izletu. Pa precej vojakov prihaja, predvsem ob koncu tedna. Takrat je tudi sicer največji obisk. Največ kopalcev pride ob sredo, sobotah in nedeljah popoldne.«

V. J.